

Żydzi rządzą biznesem i zabili Jezusa

Autor tekstu: **Andrzej Kleina**

I. O antysemityzmie trochę

Tytuł tego tekściku i jego pierwsza część, żywcem jest zerznęta z internetu 16 maja 2007r. Badanie przeprowadzone przez Anti-Defamation League w pięciu krajach Europy wskazuje, że wzrasta w nich wyraźnie antysemityzm, przejawiający się m. in. przekonaniem o zbyt wielkiej roli Żydów w biznesie i finansach. Ponadto 20% badanych stwierdza, że to Żydzi ponoszą winę za śmierć Jezusa.

„Wielka liczba Europejczyków nadal jest dotknięta antysemitkami postawami, do których zaliczyć należy podtrzymywanie klasycznych antysemitkich plotek i teorii spiskowych, prześladowających Żydów od stuleci” — piszą autorzy raportu dla mediów.

Badanie przeprowadzono na grupie 2714 dorosłych osób we Francji, Włoszech, Hiszpanii, Polsce i w Niemczech. Wskazuje wzrost postaw antysemitkich w wielu aspektach, w porównaniu z podobnymi analizami, przeprowadzanymi w 2005 r.

Ze studium ADL wynika, że 39% respondentów uważa, że Żydzi dysponują zbyt wielką siłą w świecie biznesu, a 44% zgadza się z opinią, że Żydzi mają zbyt duży wpływ na międzynarodowy rynek finansów. 51% respondentów jest zdania, że Żydzi są w większym stopniu lojalni wobec Izraela niż wobec kraju, w którym mieszkają.

W dodatku prawie połowa ankietowanych, w tym większość respondentów z Hiszpanii i z Polski uważa, że Żydzi amerykańscy kontrolują politykę zagraniczną Stanów Zjednoczonych na Bliskim Wschodzie.

II. Najczęstsze stereotypy o Żydach

J.P. Sartre stwierdził: — „A pytanie to brzmi, nie <kim jest Żyd?> ale coście zrobili z Żydami. (...) Żyd to człowiek, którego inni ludzie uważają za Żyda”.

Z definicji tej wynika, iż stosunek do Żydów był zdeterminowany etnocentryzmem oraz szeroko pojętą spuścizną chrześcijaństwa. Etnocentryzm, składnik świadomości grup lokalnych, kazał stawiać pytanie, „kim nie jesteśmy?”, by rozwiązać problem, „kim jesteśmy?” Dychotomiczny podział świata na sfery „swoje” i „obce” był niezwykle istotny dla samookreślenia grup i jednostek oraz wyjaśnienia swego miejsca w świecie. „Obcy” odgrywali rolę miernika własnej tożsamości.

Chrześcijaństwo poprzez włączenie postaci Żyda do swoich doktryn przyczyniło się do tego, że jego wizerunek odgrywać zaczął ważną rolę w świadomości Europejczyków. Stał się on niejako symbolem obcości i bardzo ważnym składnikiem religijnej, narodowej świadomości.

Przeanalizujemy stereotypowe myślenie Polaków o swoich politycznych przeciwnikach i kawałku innej nacji. Dla wielu Polaków zwolennik PiS to osoba paranoicznie podejrzliwa, nota bene cierpiąca na syndrom mesjanizmu, która posługuje się prawdą objawioną, skora do nadużywania władzy i siły, z szczególnym zamiłowaniem do spektakularnych zatrzymań, którym przysługuje idea: „Jutro będziesz ty”.. Platformers to złodziej i oszust, którego głównym celem działalności (oprócz „robienia kasy”) jest osłanianie postkomunistycznego układu. Lewicowiec to już zawsze ubek i donosiciel, sympatyk LPR — homofob i bigot w szkolnym mundurku. Zwolennik Samoobrony to zwykle niewykształcony ale jurny przestępca z popegeerowskiej wsi.

W konstrukcję polskiego stereotypu wplata się nieuchronnie postać Żyda, nie jednak Wielkiego Tułacza i niegdysiejszego „parcha” a finansisty i intelektualisty, ale w niezwykle pejoratywnym jednak znaczeniu.

Do niedawna obowiązywał w Polsce stereotyp nie opierający się na obiektywnych obserwacjach i analizach racjonalnych, a tym wszystkim, co zostało stworzone przez wieki doświadczeń historycznych. Chłop był „chamem” zarówno dla Żydów, mieszczan jak i szlachty. Mieszczanin był „tykiem”, a Żyd „parchem” dla wszystkich innych stanów. Nazywanie Żyda „parchem”, nie musiało być przejawem antysemityzmu. Chłop, nazywając Żyda „parchem”, określał miejsce kasty, jaką stanowili Żydzi, oceniał ją, ustalał jej pozycję w całej strukturze Racjonalista.pl

życia zbiorowego.

Miejsce „parcha” zajmuje aktualnie cwaniak i mądrała... Dla większości katolików Żyd jest przede wszystkim „zabójcą Chrystusa”, krzyżującym go wciąż od nowa swoim upartym obstawaniem przy judaizmie.

III. Co nieco o Żydach według Freuda

- Wiemy, że spośród wszystkich ludów żyjących w starożytności w basenie Morza Śródziemnego naród żydowski jest być może jedynym, który istnieje jeszcze z nazwy i w rzeczywistości — stwierdził Zygmunt Freud.

Z bezprzykładną siłą oporu stawiał on czoło nieszczęściom i prześladowaniu, rozwinął szczególne cechy charakteru i — nawiasem mówiąc - zyskał sobie serdeczną niechęć wszelkich innych ludów.

Zacznijmy od tej cechy charakteru Żydów, która rządzi ich stosunkiem do innych ludzi. Nie ma żadnej wątpliwości, że mają oni bardzo dobrą opinię o sobie, uważają się za szlachetniejszych, reprezentujących wyższy poziom, górujących nad innymi.

Ożywia ich szczególne zaufanie do życia, takie, jakie daje tajemne posiadanie cennego daru: jest to pewien rodzaj optymizmu. Ludzie wierzący nazwaliby to zaufaniem do Boga...

Ich optymizm to niezwykły skarb. Ten skarb to wiara, że są wybranym ludem boga, uważali się bowiem za szczególnie mu bliskich i to dawało im dumę i ufność.

Człowiekiem, który wyrobił w ludzie żydowskim tę cechę znamiennej po wszystkie czasy był Mojżesz. On to spotęgował ich pewność siebie, zapewniając ich, że są ludem wybranym przez boga, on ogłosił ich za lud święty i nałożył na nich obowiązek, by trzymali się z dala od innych.

Co nie oznacza naturalnie, że inne ludy, cierpiały ze swej strony na brak pewności siebie... Wówczas każdy naród sądził, że góruje nad innymi narodami, co i dzisiaj naturalnie ma miejsce.

Pewność siebie Żydów, dzięki Mojżeszowi sprzęgła się nierozdzielnie z religią, stała się częścią ich wierzeń religijnych. Przez szczególnie bliski związek ze swoim bogiem, Żydzi uzyskali część jego wspaniałości.

A skoro wiemy, że poza bogiem, który wybrał Żydów i wywiódł ich z Egiptu, stał człowiek — Mojżesz — który dokonał tego czynu, rzekomo na rozkaz boga, to tym, który stworzył Żydów, był jeden człowiek - Mojżesz właśnie. Jemu to lud ten zawdzięcza wiele tej wrogości z którą się zetknął i która go ciągle jeszcze spotyka.

Pośród przepisów religii mojżeszowej jest jeden, który ma większe znaczenie, niż to pozornie się wydaje. Jest nim zakaz robienia wizerunków boga, który oznacza przymus czci boga niewidzialnego. Fakt ten oznaczał podporządkowanie percepcji zmysłowej idei abstrakcyjnej, był triumfem uduchowienia nad zmysłami, innymi słowy, postęp w uduchowieńiu polegał na uruchomieniu w sposób niespotykany wyższych procesów intelektualnych, czyli wspomnień, refleksji i dedukcji.

I tyle Freud!

Tekścik ten, nie rości sobie miana do czegokolwiek. Ot kilka niezobowiązujących uwag, przy podparciu się totalnym „Człowiek imieniem Mojżesz a religia monoteistyczna” Zygmunta Freuda i „Asymilacja Żydów w Królestwie Polskim” Aliny Cała... Dorzucę jednak od siebie, że do widocznej smykały Żydów do biznesu, dochodzi niezwykły dryg do „wyższych procesów intelektualnych”, że raz jeszcze swego guru zacytuję... Wystarczy na listę noblistów zerknąć...

Andrzej Kleina

Studiował "nauki fizyczne" w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. Ukończył Studium Nauczycielskie o profilu wychowania fizycznego w Gdańsku Oliwie oraz psychologię na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Aktualnie współpracuje z Kurierem Iławskim, tygodnikiem powiatowym w województwie warmińsko- mazurskim. [Więcej informacji o autorze](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 27-05-2007)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5389) (http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5389)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl